

Sygn. akt V KO 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **P. I.**,
na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2014 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Sądu
Najwyższego,
z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt V KO 28/14,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17
września 2009 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 29 października 2014 roku odmówiono przyjęcia wniosku skazanego P. I. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (..) z dnia 17 września 2009 r., sygn. akt II AKa (...). W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że skazany, pomimo wezwania do usunięcia braków formalnych pisma, nie zastosował się do wezwania.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł skazany P. I. podnosząc, że został niesłusznie skazany, a rozpoznający środek odwoławczy od wyroku Sądu I instancji Sąd Apelacyjny w (...) uczynił to nierzetelnie i niesprawiedliwie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego P.I. nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje.

Należy bowiem zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisem art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Poza sporem jest również to, że wyznaczony skazanemu obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, a skazany wezwany do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego swojego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata ustanowionego z wyboru, tegoż braku nie uzupełnił.

Zważyć przy tym należy, iż w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do wyznaczania kolejnego obrońcy z urzędu, a nadto, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania nie jest ograniczone żadnym terminem i w każdej chwili taki wniosek może zostać złożony, pod warunkiem, że zostanie on sporządzony i podpisany przez adwokata.

Konstatacji tej w żadnej mierze nie zmieniają podniesione w zażaleniu okoliczności dotyczące „niesłusznego skazania” P.I., albowiem nie są one przedmiotem rozważań w tym incydentalnym postępowaniu, jakim jest rozpoznanie zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Odnosząc się natomiast do argumentów skazanego, zawartych w piśmie datowanym na dzień 21 listopada 2014 r. (k. 59–63), wskazać jednocześnie należy, że stosownie do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami, bądź poglądami wnioskodawcy nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2012 r., V KZ 55/12, Lex nr 1220997*).

Skoro zatem zasadnie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego P. I. o wznowienie postępowania, to tym samym brak było jakichkolwiek podstaw do jego zmiany lub uchylenia i dlatego też Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

